

[Inger Merete Nordentoft.]

i de smaa Klasser kan nøjes med Forskolelærerinder, der har en ringere Uddannelse end de øvrige Lærere.

Naar man henviser til Sverige, vil jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at jeg, der mener at have ret nøje Kontakt med svensk Skolevæsen, baade med de svenske Lærerindeorganisationer og med Arbejdet i de svenske Skoler, altid i Sverige har mødt dette, at man ansaa det for et Minus, at man havde denne Deling med Forskolen og den egentlige Folkeskole. De Lærerinder, der i den egentlige Folkeskole overtager Børnene, er kede af, at de ikke har haft Kontakt med dem paa et tidligere Tidspunkt, og de mener i hvert Fald, at det er et uheldigt Tidspunkt at dele dem paa. Jeg vil ogsaa mene, at skal man dele den danske Folkeskole i en Grundskole og en Hovedskole, skal Delingen ligge der, hvor vi i Forvejen gennem Skolelovgivningen har den, efter 4de eller 5te Klasse, og saa tror jeg, den højtærede Undervisningsminister vil give mig Ret i, at Forskolelærerinderne ikke er kvalificerede til at undervise indtil det naturlige Skel.

Den tredie Bestemmelse, som gaar ud paa, at Børnene skal være fyldt $6\frac{3}{4}$ Aar, før Skolen er pligtig at tage dem, finder jeg ogsaa meget uheldig, og jeg vil gerne udtale mig imod den. I Øjeblikket udvider man Undervisningspligten i andre Lande. I England har man nu Undervisningspligt fra det 5te Aar, i Sverige arbejder man med at faa Undervisningspligten udvidet, men herhjemme vil man altsaa i Virkeligheden forkorte Skoletiden, for det er jo saaledes i Øjeblikket, at de Børn, der bliver indskrevet, naar de er 6 Aar, i de aller, allerfeste Tilfælde kommer til at gaa 8 Aar i Skole, medens de Børn, der først bliver indskrevet, naar de er 7 Aar, i mange Tilfælde kun kommer til at gaa 7 Aar i Skole. Jeg haaber derfor, at man under Udvalgsbehandlingen kan komme bort fra denne Bestemmelse, og jeg vil i hvert Fald gøre mit til, at Loven paa dette Punkt bliver tidsbegrænset, hvis vi ikke kan undgaa Bestemmelsen.

Det andet Forslag gaar ud paa en midlertidig Ordning af Lærereksamen for Studenter. Jeg vil her gerne slutte mig til det ærede Medlem Hr. Hauberg, der udtalte, at hvis man understøttede Lærereleverne noget mere, vilde man have et særdeles virksomt Middel til at faa flere Lærere ind paa Seminarierne.

Jeg vil ogsaa gerne støtte den Tanke, der i Betænkningen er fremført om et Statsseminarium i København. Jeg synes, vi mangler et Statsseminarium herinde. Selv

om det Lærerbehov, der vil være i de kommende 10 Aar, skulde aftage efter den Tid, vil der dog være Brug for et stort Statsseminarium for baade Mænd og Kvinder her i Byen, og der vil saa være Mulighed for at nedlægge et andet Seminarium. Det er jo saaledes, at der i København er mange unge, der gerne vil være Lærere, men mange af dem maa, som det er i Øjeblikket, forlade deres Hjem og drage ud til de Seminarier, der ligger ude i Landet, for at blive det. Det kan i og for sig være et stort Gode, men det er et Gode, som mange af dem, der er interesserede i at faa en Læreruddannelse, ikke har Raad til at købe. De har ikke Raad til at tage den 4-aarige Læreruddannelse, naar de skal forlade deres Hjem og ude paa Landet betale Kost og Logi foruden Skolepenge. Jeg tror derfor ikke, man skulde afvise Tanken om et Statsseminarium i København, men tage den op.

Jeg finder det i øvrigt udmærket, at der kommer en særlig Seminarieordning for Studenter. Jeg er ikke ængstelig for, at der sættes Skel mellem de Lærere, der er Studenter, og dem, der ikke er det. Jeg mener nemlig, at dette Skel bliver ikke noget Skel med Hensyn til, hvad Lærerne kan. Det bliver ikke noget Skel med Hensyn til Lærernes Kvalifikationer, naar de er uddannede. Studenterne har jo paa Gymnasiet lært det, de andre har lært det første eller de 2 første Aar af deres Seminarie Tid. Naar de er færdiguddannede, er de lige saa kvalificerede som de Lærere, der har gaaet 4 Aar paa Seminariet, og de Lærere, der har gaaet 4 Aar paa Seminariet, vil være lige saa kvalificerede som deres Kolleger, der har taget Studentereksamen og derefter faaet en forkortet Læreruddannelse. Jeg mener ikke, at dette vil være nær saa farligt som det, at man stadig opretholder den nu endog udbyggede Forskolelærerindeinstitution.

Jeg vil tillade mig at gøre Ministeren opmærksom paa en Tanke, som jeg fremførte under Finanslovdebatten i 1945, en Tanke, som man i Kommissionen har strejft under Omtalen af de midlertidige Seminarier. Jeg mener, at det skulde være muligt at oprette Aftenkursus, hvorfra de unge kunde tage første Del af Lærereksamen, saaledes at de, der bor paa Steder i Landet, hvor de ikke kan blive Studenter fra et Kursus, havde Mulighed for paa et Aften-skolekursus at tage første Del og derefter paa et Seminarium kunde fuldføre deres Læreruddannelse med anden Del. Det vilde ogsaa være et Middel til at afhjælpe Lærermangelen.

I øvrigt har jeg med stor Glæde og